

עמ"ת 23945/09/15 - עבאס עבאס, לואי רביע, עבד אלרחמאן רביע (עציר) נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 ספטמבר 2015

עמ"ת 23945-09-15

לפני: השופט יעקב שפסר
העוררים:

1. עבאס עבאס (עציר)
2. לואי רביע (עציר)
3. עבד אלרחמאן רביע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד מ' ענאבוסי

נגד
המשיבה: מדינת ישראל

החלטה

ערר זה הונח לפני היום, ועניינו השגה על החלטת ביהמ"ש קמא להורות על מעצר העוררים עד החלטה אחרת תוך דחיית הדיון בעניינם ליום 17.9.15.

רקע הערר וההחלטה שביסודו הינו מעצרו של העוררים כחשודים בכניסה לישראל שלא כדין ובהסגת גבול, לאחר שנעצרו יום קודם לכן בשעה 04:00 לפנות בוקר והוגשו נגדם כתב אישום ובקשה למעצר עד תום ההליכים.

בתחילת הדיון בבית המשפט קמא הודיע ב"כ העוררים כי טרם קיבל לידיו את חומר החקירה ועל כן לא יוכל לטעון באותו מועד. עם זאת העלה שתי טענות מקדמיות שעניינן פגיעה בזכויות העוררים בנוכח היותו של המעצר לטענתו בלתי חוקי משחלפו 24 השעות המותרות, ונוכח העדר יסוד נפשי הנדרש בסעיף האשמה המיוחס למרשיו.

בית המשפט קמא, לאחר שעיין בחומר החקירה ובכלל זה באסמכתאות הכליאה הנוגעות לעוררים, קבע כי מהאמור בהם עולה שנעצרו בשעה 09:15 ועל כן אין יסוד לכאורה לטענה בדבר הפגיעה בזכויותיהם. עם זאת לא קבע מסמרות והתיר טיעון בנושא לאחר שהסניגור יעיין בחומר החקירה ויגבש עמדתו לאשורה. עוד קבע בית המשפט קמא כי מצא ניצוץ ראיתי ומשכך, ובהנתן החג, דחה את הדיון למועד קרוב, לצורך דיון לגופם של דברים, לאחר שיהיה סיפק בידי ב"כ העורר לעיין בחומר הראיות ולהיערך לדיון כיאות.

תמצית נימוקי העורר היא כי שגה בית המשפט בכך שלא נימק כראוי את קביעתו דבר מועד המעצר וכן לא התייחס לטענה בדבר העדר יסוד נפשי.

לא מצאתי יסוד לדיון כה דחוף בערר ונראה לי כי לא נפלה שגגה מלפני בית המשפט משקבע, לאחר שענין בחומר הראיות, דיון למועד קרוב על מנת לאפשר לב"כ הצדדים להעלות טענותיהם באופן ראוי ומבוסס, לאחר שיענין ב"כ העוררים בחומר הראיות.

כידוע, נקבע לא אחת כי אין על בית המשפט שלערעור חובה להידרש לכל ערר, ורשאי בית המשפט להפעיל שיקול דעת תוך התחשבות בשיקולים מעשיים של יעילות הדיון וחסכון במשאבי שיפוט (ר' למשל בש"פ 478/12 אל עאסם נ' מדינת ישראל (23.1.12)). בענייננו לא מצאתי כל טעם ממשי שיצדיק השקעת משאבי שיפוט נכבדים - כנדרש לשם בחינת הטיעון הנוגע לשאלות הביניים עוד טרם ענין עוד הסניגור בחומר הראיות וקודם שהתקיים כלל הדיון בבקשה. אדרבא, קביעת מסמרות מצדו של ביהמ"ש קמא בענין זה, מעבר להיותה בזבז משאבי שיפוט כאמור, עלולה אף לפגוע בעוררים שטרם אמרו את דברם.

נוכח הנסיבות ועל רקע הצהרת ב"כ העוררים שלא יוכל לטעון לבקשה בטרם ענין בחומר הראיות, מאוזנת החלטתו של בית המשפט קמא ומידתית, ולא מצאתי איפוא מקום להדרש לערר, עתה, ערב שבת וערב החג בדחיפות כה רבה.

למותר לציין כי ככל שימצאו לנכון העוררים להגיש ערר על החלטתו של בית המשפט קמא לאחר קיום דיון לגופו של ענין, זמורה להם כמובן הזכות לעשות כן.

הערר נדחה.

ניתנה היום, כ"ז אלול תשע"ה, 11 ספטמבר 2015, בהעדר הצדדים.